

Del 1: For dansk til Danmark

🔗 30. december 2003, Information.dk, 1554 ord, Id: e12467e1

Sidste efterår blev den 12-årige **Aisha** Mohammed Yusuf fra Stenlille bortført til genopdragelse, omskæring og tvangsægteskab i Somalia. Ingen i Danmark kunne beskytte eller hjælpe hende.

af **Charlotte Aagaard** , 30. december 2003

Det er først, da **Aisha** går om bord i flyet i Abu Dhabi International Airport, at det går op for hende, at noget er helt galt.

Flyet er fyldt med sorte mennesker. Som hende selv.

Det er i det øjeblik, at den 12-årige danske skolepige forstår, at hendes mor har løjet for hende. Hun er ikke på vej hjem til skolen, veninderne og sin danske landsby. Hun er på vej til Somalia.

Og så falder den næste bombe.

Du skal til Somalia for at besøge din rigtige far, siger hendes mor. Vil du ikke gerne det? Og så afslører Aishas mor en hemmelighed, hun har vogtet nidkært over i syv år.

Hun og hendes mand er slet ikke Aishas forældre. Amina er Aishas faster og Mustafa hendes onkel. Aishas forældre, Samia og Yusuf, blev skilt, da **Aisha** var ganske lille, og for at hjælpe sin bror Yusuf, tilbød Amina at tage **Aisha** og hendes to yngre søskende med til Danmark, da hendes egne børn blev familiesammenført i august 1996.

Aminas afsløring bekræfter en nagende mistanke, som den kvikke 12-årige skolepige længe har haft, og som hun flere gange har luftet hjemme i den lille vestsjællandske stationsby Stenlille. Men Amina og Mustafa har hver gang beroliget hende og bedyret, at alle familiens ti børn skam er deres egne.

På kommunen er de ansatte dog ikke så sikre. **Aisha** og to af hendes søskende ser unægtelig anderledes ud end resten af familien. Men Stenlille Kommune gør ikke noget ved sagen. Uanset hvordan det nu hænger sammen rent biologisk, er det jo Amina og Mustafa, der har ansvaret for og besværet med at opdrage alle ti børn.

Og problemer er der nok af med familien Farah, der i november 1996 valgte at slå sig ned i den lille vestsjællandske landkommune.

På Hovedgaden fandt de ly i en billig, men faldefærdig lejlighed skråt over for pølsevognen med gratis kaffe og Stenlille Station.

11 mennesker stuvet sammen på 100 kvadratmeter kan i sig selv være en opskrift på kaos og konflikter. Dertil kommer problemerne med at få integreret en familie, hvor de voksne det meste af tiden er på bistand, aldrig har lært ordentlig dansk, og hvor der gang på gang opstår konflikter omkring børnenes deltagelse i lejrskoler og helt almindelige skoleaktiviteter som musik og idrætsundervisning.

Allerede i efteråret 1997 får familien Farah tildelt en hjemme hos-pædagog, som besøger dem flere gange om ugen for at hjælpe både med integrationen og familiens mange konflikter.

Familien Farahs problembarn er den charmerende og alt for selvstændige **Aisha**, der i stigende grad gør oprør mod Amina og Mustafas somaliske livsstil.

Da den kønne **Aisha** med mandeløjnene og det smukke hår kommer i puberteten, spidser konflikterne til. Trods kommunens tætte kontakt til familien, får hun stadig flere tæsk.

Aisha er ganske enkelt ved at blive for dansk. Hun klæder sig ikke i somalisk tøj og nægter at gå med slør. Hun insisterer på at gå i lange bukser og sweatshirts som sine jævnaldrende danske veninder. Og derhjemme er der konstante konflikter, ikke bare om påklædning og opførsel, men også fordi **Aisha** konstant udfordrer Amina og Mustafas autoritet og for eksempel nægter at tage skoene af indendørs. Men det værste er nok, at hun omgås både drenge og piger på Stenlille Skole.

Den slags problemer har Amina og Mustafa ikke med deres andre børn. Aishas storesøster, Yasmin, går eksempelvis altid med tørklæde og adlyder forældrenes ordrer uden at kny.

Aisha derimod er velformuleret, fræk og gør oprør. Belønningen er bank. Mange bank.

Flere gange er det så slemt, at **Aisha** beder om hjælp hos kommunen. Den 10. april sidste år kan hun ikke klare mere.

Selv om konsekvenserne er uoverskuelige, og ensomheden uendelig, beder den 11-årige pige indtrængende Stenlille Kommune om at hjælpe hende med at komme væk fra familien, væk fra de konstante konflikter og væk fra volden.

Nu er tvangsfjernelser ikke noget, Stenlille Kommune griber til særlig tit. Det er en mulighed, der betragtes som den allersidste udvej, når alt andet, rådgivning, hjemme hos-pædagog og trusler om tvangsfjernelse er forsøgt.

Det er et skridt, som der skal være endog meget alvorlige grunde for at

tage. Som for eksempel gentagen og umådeholden vold over for en pige på

I Aishas tilfælde er socialforvaltningen ikke i tvivl.

Alt er prøvet. Uden effekt. **Aisha** skal have hjælp og flytter i sikkerhed på døgninstitutionen Bakkegården ved

Jyderup.

Bruddet med familien er totalt i de første måneder, hvor **Aisha** bor sammen med syv andre børn, knap 20 kilometer nord for sit hjem. Hun knytter sig især til en af Bakkegårdens kvindelige pædagoger, der tager sig meget af hende hen over sommeren.

I efteråret begynder **Aisha** imidlertid at savne sin egen familie, især sine små søskende, som hun er meget bekymret for. Hun er bange for, at de ikke har det godt hjemme i Stenlille. Hun er bange for, at de også får bank.

Aisha beder om at få lov til at komme hjem på weekend. Kommunen synes, det er vigtigt, at hun holde kontakten til sin familie.

To gange kommer **Aisha** hjem på weekendbesøg, men besøgene går ikke særlig godt. Mustafa er fortsat meget utilfreds med Aishas danske opførsel og utilfreds med, at hun ikke vil gå med tørklæde. Det generer også Mustafa, at der bliver afholdt fester på Bakkegården, og at **Aisha** bor sammen med både piger og drenge.

Amina er mest utilfreds med, at **Aisha** ikke bor hjemme hos hende og Mustafa, hvor de kan holde øje med hende.

Både Amina og Mustafa fortæller efter et af weekendbesøgene kommunen, at de er bekymrede for **Aisha**. Især over, at hun er begyndt at ryge, mens hun har været på Bakkegården. De er ikke sikre på, at de kan vænne hende af med rygningen igen og nægter på det bestemteste at give hende lov til at ryge inde i lejligheden.

Selv føler **Aisha** sig alene og keder sig sammen med familiens små børn.

Alligevel vil hun nogle uger senere meget gerne hjem på efterårsferie.

Stenlille Kommune er bekymret over at overlade hende til familien i så lang en periode, men Aishas overtalelsesevner er gode. Og hun er ikke selv bange for at skulle tilbringe 10 dage i Stenlille.

Hun føler sig temmelig sikker på, at hun ikke vil blive udsat for vold igen. Det vil jo blive opdaget af personalet på Bakkegården, hvis hun kommer tilbage med blå mærker. Efter hun er flyttet hjemmefra, er det psykiske pres også blevet meget mindre. **Aisha** føler sig stærk og fortrøstningsfuld.

Stenlille Kommune giver **Aisha** et nødnummer med i lommen, som hun kan ringe på dag og nat, hvis hun skulle få problemer.

Allerede fredag den 11. oktober, på efterårsferiens første dag, ringer Amina til sin arbejdsgiver, hvor hun er i aktivering og siger, at hun er nødt til at blive hjemme på grund af et sygt barn.

Senere samme dag er det Aishas storesøster, den 18-årige Yasmin, der først præsenterer sin nu 12-årige lillesøster for ideen om at tage til Amsterdam og besøge Aminas bror og hans familie.

Hele efterårsferien ligger foran dem og udsigten til at se et fremmed land, gå i butikker og møde sine fætre og kusiner er en større fristelse, end **Aisha** kan modstå.

Amina og Mustafa er straks med på ideen og beder en af deres venner om at køre dem den halvanden time lange tur ind til Københavns Hovedbanegård, så de kan købe billetter til Holland.

Begeistret pakker pigerne til turen og allerede næste dag begynder eventyret. Det er første gang, **Aisha** skal rejse til et fremmed land, siden hun som seksårig kom til Danmark.

Stemningen er høj, da Amina, Yasmin og **Aisha** går om bord i Eurocitytoget med kurs mod Amsterdam via Rødby-Puttgården og Hamborg. Mustafa bliver hjemme med resten af børnene.

Amsterdam er imidlertid kun det første trin i Amina og Mustafas plan. Vel ankommet til Amsterdam køber Amina og hendes bror i al hemmelighed to flybilletter med Royal Dutch Airlines KLM til Mogadishu over Abu Dhabi og en enkeltbillet tilbage til København. Den er til Yasmin, som ikke skal med til Afrika.

Aisha er optaget af sine hollandske fætre og kusiner og opdager ingenting.

Da Amina og pigerne efter en uge hos familien i Amsterdam, skal flyve hjem til Danmark fra Schiphol Airport, meddeler Amina pludselig, at der ikke er plads til mere end én i flyet til København. Den plads skal Yasmin have. Hun skal tilbage til sit gymnasium. Amina selv og **Aisha** skal vente på en anden forbindelse hjem. **Aisha** accepterer de pludselige ændringer, også da de mange timer senere mellemlander i Abu Dhabi i de Forenede Arabiske Emirater, hvor Amina har arrangeret, at de kan overnatte to nætter hos nogle af hendes bekendte.

Det er først, da de træder ind i flyet i Abu Dhabi med alle de sorte passagerer, at alarmklokkerne ringer og Aishas verden for altid bliver en anden.

Da flyet lander i Mogadishu International Airport er det blevet torsdag den 24. oktober. Dag ét i et mareridt, der

skal vise sig at være langt værre end

noget, **Aisha** nogensinde har forestillet sig.

I lufthavnen venter Aishas rigtige far Yusuf og hendes bedstefar Abu Mohammed. Velkomsten fra Abu Mohammed er alt andet end hjertelig. En af de første kommentarer til barnebarnet fra Danmark lyder:

»Hvordan er det, du ser ud? Du ligner jo en luder.«

[Klik her for at åbne originalartiklen på Information.dk](#)

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.